

19. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Evankeliumi, Matt. 9: 1 - 8.

Tämä evankeliumi osoittaa meille monta kallista ja rakentavaa totuutta, jotka me lyhyesti tahdomme käydä läpi ja antaa ainoastaan johdannon tutkimaan niitä lähemmin. Pyydämme armoa, että Pyhä Henki Jeesuksen ansion tähden soviittaisi ne meihin ja tekisi eläväksi meidän sydämissämme.

Ensiksi

He toivat Jeesuksen eteen halvatun. Tässä me näemme, kuinka koko kansa tunsii Herran Jeesuksen **auttajana hädässä**; ja siksi myös kaikki hädässään pakenivat Hänen tykönsä. Kaikki tiesivät, että jokaisella viheliäisellä ja hätääntyneellä oli avoin pääsy Hänen tykönsä. Jeesuksen monet hyvät työt, Hänen ystävällisyytensä ja alttiutensa aina auttaa kaikkia hädässä olevia vetivät ihmisiä Hänen tykönsä apua etsimään; ja he saivat aina havaita, että Hänellä ei ollut ainoastaan voima, vaan myös halullisin sydän armahtamaan ja lievittämään kaikkien murheellisten suruja, ja että Hänen sydämensä halu aina oli tehdä heille hyvää.

Kaiken meidän jumalasuutemme, Jumalan sanan kuulemisen, lukemisen ja tutkimisen tarkoitus on, että meidän sydämiimme syvälle painuisi tämä totuus, **että joka hätänsä kanssa tulee Jeesuksen tykö, löytää Hänessä uskollisen ja armollisen Ylimmäisen Papin, joka aina taitaa armahtaa meidän heikkouttamme, ja iankaikkisesti tehdä autuaiksi kaikki ne, jotka Hänen kauttansa Jumalan tykö tulevat, ja elää aina, ja rukoilee aina heidän edestänsä.** Kaikki tähtää siihen, että syntisiä kutsutaan Vapahtajan tykö; ja he voivat olla varmat, että jos he vain Hänen tykönsä pakenevat, niin Hän mielellänsä ottaa heidät vastaan. Ah! jospa Jumalan Henki tänä päivänä saisi tehdä tämän jumalallisen ja lohdullisen opin voimalliseksi meidän sydämissämme. Kunpa kaikki epäileminen ja välinpitämättömyys Jeesusta kohtaan, joka meihin on niin syvälle juurtunut, kokonaan tulisi pannuksi pois ja katoaisi! Jospa me kerrankin oppisimme uskomaan, että kaikki, jotka

19. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

Jeesuksen tykö tulevat, kaikki Hän ilman eroitusta ottaa rakkaasti vastaan ja kaikki tulevat siunatuiksi Häneltä.

On yleensä tavallista että, kun sielut Jumalan armon kautta tulevat tuntemaan viheliäisyytensä ja syvän turmeluksensa, he useimmiten seisahtavat siihen, eivätkä riennä Jeesuksen tykö lankeamaan kaikkine synteineen ja tuskiineen maahan Hänen eteensä, joka kerran on ristin puussa kaiken täydellisesti verellensä maksanut. Pyytäkäämme sentähden sitä armoa ja oppikaamme uskomaan, että kaikki, mitä meiltä puuttuu, kaikki mikä surettaa meitä, sen Jeesus voi täyttää, auttaa ja lievittää, ja sen Hän tahtoo mielellään tehdä. Mitä kaikkea meiltä puuttuukaan, ne Hän antaa meille armosta! — Oi ihminen! jos sinua surettaa, ettet tunne halua etkä rakkautta sydämestäsi Vapahtajaa kohtaan, ah! mene Jeesuksen tykö ja valita Hänelle sydämesi kovuutta Häntä vastaan; sillä Hän on tutkimattomasta rakkaudesta itse sovittanut ja täyden tehnyt sinun vihasi ja kylmäkiskoisuutesi edestä. Jos sydämesi on levoton, rasitettu, alakuloinen, ilman lohdutusta ja rohkeutta, pakene Jeesuksen tykö, niin totisesti tulet autetuksi. **Kääntykää Hänen tykönsä, niin te tulette autuaiksi, kaikki maailman ääret.** Ei kukaan muu maailmassa voi meitä auttaa kuin Hän, ja Hän sen voi ja tahtoo tehdä. Etsikäämme Häntä kaikessa puutteessa ja hädässä; ja me voimme myös olla vakuuttuneet, että Hän auttaa meitä. Sillä me olemme kuitenkin syntisiä, jotka olemme maksaneet Hänelle Hänen verensä; mutta olemmehan me Jeesuksen lunastamia lampaita, me olemme kuitenkin Sinun perintöosasi lampaita, kalliisti ostettuja Sinun verisillä haavoillasi, Isän iankaikkisen neuvon ja tuomion mukaan, jolloin meidät lahjoitettiin omaisuudeksi Sinulle.

He toivat hänen eteensä halvatun, joka makasi vuoteella. Ah, jospa tämäkin esimerkki kehottaisi meitä tuomaan meidänkin sairaitamme Hänen tykönsä, nimittäin: neuvomaan heitä kuolemansa hetkellä Hänen tykönsä ja sydämellisillä rukouksilla kantamaan heitä Hänen eteensä. Sen sijaan usein nähdään, kuinka läsnäolevat ystävät lohduttavat sairaita petollisella lohdutuksella, puhuvat heidän nuhteettomasta elämästään maailmassa, ja ettei heillä sentähden pitäisi olla mitään hätää, vaan he varmasti pääsisivät Jumalan valtakuntaan. Sairasten eteen pitää Jeesuksen rakkaus ja verinen kuolema niin asetettaman, että he saavat uskalluksen Häneen ja pakenevat Hänen tykönsä. Totisesti! kun kuoleman kielissä maataan, niin kaikki sellainen väärä lohdutus raukeaa turhaan, joka perustetaan ihmisen kauniiseen elämään maailmassa. Tämä huono lohdutus ei huojenna eikä virvoita kuolevan sydäntä, jota murhe rasittaa syntien tähden. Silloin kun meidän pitää lähteä iankaikkisuuteen, muu ei voi meitä lohduttaa kuin se, että saamme kuulla Jeesuksen meidät kivullansa lunastaneen. Sentähden, joka todella suo hyvää lähimmäisellensä, jonka pitää ajasta iankaikkisuuteen lähtemän ja joka tahtoo tätä ihmistä lohduttaa sellaisella lohdutuksella, mikä keventää ja tyydyttää ahdistetun sydämen, niin

19. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

että tämä löytää todellisen parantumisen synnin haavoille, noudattakoon niiden esimerkkiä, joista evankeliumissa puhutaan; nimittäin, tuokoon sairaan Herran Jeesuksen eteen, neuvokoon huonoa hätäantynyttä syntistä Vapahtajansa tykö. Siellä saa syntinen iankaikkisen täydellisyuden: saa rauhan Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja todellisen parantumisen synnin haavoista Hänen haavoissansa. —Oi! jospa me tulisimme sellaisiksi kristityiksi, että pitäisimme Kristuksen ainoana autuutemme pääruhtinaana! Oi! jospa nyt vihdoin meidän silmämme Hänen suureen rakkauteensa kiinnittyisi ja meidät koottaisiin Hänen tykönsä, niin meillä olisi Hänessä iankaikkisesti kylliksi sielun ja ruumiin puolesta!

Toiseksi

Jeesus näki heidän uskonsa. Ennen kuin he ehtivät pyytää Häneltä apua, Hän jo ymmärsi heidän aikomuksensa olevan pyytää Hänen armahtamistaan tuolle viheliäiselle; ja sentähden Hän myös päätti auttaa häntä, ennen kuin he sitä anoivatkaan. Jesajan kautta Hän on luvannut: ” **Ja tapahtuu, että ennenkuin he huutavat, tahdon minä vastata; koska he vielä puhuvat, tahdon minä kuulla.**” Jes. 65: 24. Ja sen Vapahtaja todella täytti tämän samaisen Juudan kansan kohdalla ja täyttää sen vielä tänä päivänä monen tuhannen sielun lohdutukseksi ja iloksi. Hän tuntee sydämen, Hän tietää ja näkee, mikä meitä painaa, ja jos sydän jopa olisi niin ahdistettu, ettei se uskalluksella taitaisi lähestyä Häntä saamaan lievitystä, niin Hän silloinkin näkee tuon tuskan ja vihdoin tulee suloinen apu. Kaikki riippuu ainoastaan siitä, että me todella tulemme Jeesuksen tykö, ja tahdomme Hänen antaa auttaa ja siunata meitä; ja jos me näin Hänen tykönsä pakenemme, niin me voimme luottaa saavamme lohdutuksen Hänessä. Sen voi moni sielu Jeesuksen ihanan armon kiitokseksi todistaa ja osoittaa, että juuri silloin kun he vähimmin ajattelivat tulevansa vastaanotetuiksi, mutta asettuivat viheliäisyydessänsä Hänen eteensä ja heittäytyivät Hänen sulaan armohelmaansa, niin he löysivät jalon avun, sillä Hän havaitsi heidän sydämensä halun Hänen puoleensa; ja missä Hän sellaisen löytää, siinä Hän on aina valmis lähestymään sydäntä ja täyttämään sen autuaalla lohdutuksellaan. Sydän pitää kokonaan annettaman Hänelle ja Hänen armonsa kautta olkoon meille täysin varma ratkaistu päätös, että jos Hän ei tahdo auttaa, niin me olemme hukassa; silloin me aivan varmasti saamme kokea, että Hän näkee meidän uskomme ja armahtaa meitä. Sen kautta tulee meissä vahvistetuksi se perustava totuus, **että kaikki, jotka Jeesuksen tykö tulevat, saavat totisesti avun.** Kuka hyvänsä tahtoo tietää, kuinka Jeesuksen tykö tullaan, saa vastauksen: ei siihen muuta tarvita kuin sydän, joka Jumalan Hengen armon kautta taitaa uskoa tarvitsevansa Vapahtajaa ja myös tarttuu uskonluottamuksella Häneen, **joka on meille Jumalalta tehty viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi.** Tuntiessamme tämän

19. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

elävästi ja voimallisesti, me juuri tulemmekin Jeesuksen tykö, ja se tapahtuu tällä tavalla: Meidän sydämissämme nousee sisällinen halu Hänen armons puoleen, me tunnemme olevamme onnettomat ja kadotetut, niin ettei meillä ole Häntä sydämessämme, emmekä ole uskon yhteydessä Hänen kanssansa; me halajamme sentähden sydäimestä tulla siihen autuaaseen tilaan, että me voisimme uskoa Hänen verensä juosseen meidän edestämme ja maksaneen meidän syntiemme edestä. Kohta kun tämä mieli meissä on Jumalan armon kautta vaikutettu, niin me voimme yksinkertaisesti luottaa rakkaaseen Vapahtajaamme ja olla todella autuaat ja tyytyväiset; sillä iankaikkinen totuus on, että jos me Häntä lähestymme, niin Hän lähestyy meitä; jos me vain tahdomme ottaa Hänet vastaan, kyllä Hän aivan varmasti ottaa meidät vastaan. Ihminen ei murheissansa Vapahtajan puoleen ja tullakseen autuaaksi Hänessä voi olla koskaan niin vakaa ja tosissaan, ettei Herra Jeesus vielä paljoa vakavammin ja sydämellisemmin ikävöitse hänen sielunsa pelastusta; eikä myös koskaan ole syntiselle niin suuri ilo saada syntinsä anteeksi kuin Vapahtajalle on vielä paljon suurempi ilo saada sitä jakaa ja lahjoittaa. On kyllä tosi, että tuhlaajapoika hätään jouduttuaan sydäimestään kaiketi halusi, että hänen isänsä ottaisi hänet jälleen armoon; mutta mitä mahtoi isä tällöin ajatella? Eikö hän paljon palavammin toivonutkin saada lapsensa jälleen takaisin ja syleillä häntä helmassaan? Samoin on laita syntisten ja syntisten Vapahtajan suhteen. Hän surkuttelee sydämellisesti jokaista sielua, joka eksyy Hänestä pois; ja missä Hän näkee jonkun sielun itkevän kaipauksesta Hänen puoleensa, siinä on Hänen suurin ilonsa, että Hän lievittäisi kaiken sen vaivan, joka sielua painaa.

Kolmanneksi

Ja todellakin, kun Vapahtajamme kirkastaa itsensä meidän sydämissämme sovittajanamme ja antaa meille armon nähdä ja uskoa olevamme Jeesuksen veressä armoitetut, silloin me tunnemme, kuinka autuasta on palata sielujemme Paimenen ja Piispan tykö. Sentähden Jeesus sanoi halvatulle: ” **Poikani, ole hyvässä turvassa, syntis annetaan anteeksi sinulle.**” Niin kauan kuin ihminen käy luonnollisessa sokeudessaan ja suruttomuudessaan, hän ei tunne kirottua tilaansa eikä itse tiedä, kuinka viheliäinen hän on maatessaan Jumalan vihan ja synnin orjuuden alla. Mutta kun Jumalan Henki saa näyttää hänelle synneistä suurimman, nimittäin sydämensä epäuskon, silloin hän totisesti rupeaa katselemaan syntejensä peräti toisin kuin ennen. Silloin hän tulee huomaamaan olevansa kadotuksen lapsi juuri sentähden, ettei hän ole uskon kautta Jeesuksen Kristuksen päälle saanut osaa siitä suuresta sovinnosta, joka Jeesuksen veressä on tehty, eikä voi lohduttaa sillä itseänsä. Kääntymätön ihminen ei ensinkään omasta voimastaan voi uskoa olevansa kadotuksen alainen luontokappale. Hänestä näyttää mielettömältä ja mahdottomalta, kun hänelle sanotaan, että hän hukkuu iankaikkisesti, jos hän

19. Kolminaisuudenpäivän jälkeinen sunnuntai

kuolee siinä tilassa. Niin kauan kuin hän ei vielä ole tullut tuntemaan epäuskon syntiä oikeana syynä kadotukseensa, hän lohduttaa itseänsä hyvillä töillänsä ja nuhteettomalla elämällänsä, katselee muita vierellään, ja kun hän näkee, etteivät nämä ole häntä parempia, uskottelee sen perusteella, ettei hänen tule olla iankaikkisesta autuudestaan ollenkaan peloissaan. Niin, jos hän sen ohessa on myös ulkonaisesti viettänyt kunnollista elämää, hän ylpistyy mielessänsä, rakentaa autuutensa toivon omaan täydellisyyteensä, eikä luule itseltänsä mitään puuttuvan. Kaikki tämä johtuu siitä, ettei syntinen ole tullut ymmärtämään, kuinka suuri synti on kantaa kylmää ja nurjaa sydäntä Herraa Jeesusta vastaan. Kun Pyhä Henki saa sen näyttää syntiselle, silloin hän näkee oman kurjuutensa selvästi ja huomaa olevansa tyhjä kaikesta siitä hyvästä, minkä Jumalan Poika verisellä kärsimisellensä on meille ansainnut. Silloin sydän täyttyy murheella ja kivulla, ja autuas nyt onkin se, joka tässä sielunsa tuskassa pakenee Herran Jeesuksen tykö. Joka Hänen tykönsä tulee, saa pian nähdä, että Hän on Herra, joka vapahtaa synnistä ja kuolemasta. Hän saa myös rohkeuden, lohdutuksen ja rauhan sydämeensä; hän saa Jumalan rauhan, joka käy kaiken ymmärryksen yli.

Sentähden tietäkööt kaikki murheelliset, ettei heillä ole neuvoa eikä apua, elleivät he kaiken hätänsä kanssa käänny Vapahtajan tykö; ja heillä on Hänen sanansa sitä varten, että he voivat tulla kaikella uskalluksella ja rohkeudella ja olla varmat, ettei heidän tarvitse koskaan ilman apua Hänen tykönsä palata. Kun siis Vapahtaja huutaa sielulle: **Ole hyvässä turvassa lapseni!**; kun Hän haavainsa katselemisen kautta opettaa meitä uskomaan, että Hänen sovintonsa on meidänkin edestämme tapahtunut, niin ettei meidän tarvitse hukkua; kun Hän on meidän syntivelkamme maksanut ja kun Hän kaiken lisäksi vakuuttaa meidät voimallisesti siitä, että me armosta olemme Hänen omansa ja saamme iankaikkisesti olla Hänen luonaan; silloin emme voi muuta kuin olla oikein hyvällä mielellä. Silloin me näemme Jeesuksen suuren rakkauden käsittämättömänä ihmeenä, ihmeenä vailla vertaistaan. Silloin emme voi käsittää, kuinka me olemme tulleet niin suureen armoon, tai mikä on saanutkaan Vapahtajan meitä huonoja niin suuresti rakastamaan. Silloin me tunnemme itsemme autuaiksi Hänessä ja tahdomme mielellämme olla, missä Hän mieluiten tahtoo meidän olevan. Me pyydämme Häneltä sitä suurta armoa, että me lapsenkaltaisessa kuuliaisuudessa aina saamme seurata Häntä ja nauttia Häntä; ja pidämme ainoana autuutenamme ja ilonamme sitä, että meidän sydämemme pitää salaista kanssakäymistä Hänen kanssaan. Silloin meidän lohdutuksemme ei ole petollisen perustuksen päälle rakennettu, vaan kaiken täytyy paeta, kuoleman pelon, tunnon kalvamisen, iäisyyden ja kadotuksen kauhistuksen — kaiken tämän täytyy väistyä, kun Jeesuksen veri huutaa armahtamista, ja me olemme saaneet armon omistaa sen autuudeksemme .

Neljänneksi

Vihdoin kiinnitämme myös huomiomme näihin Jeesuksen sanoihin: **Ihmisen Pojalla on valta maan päällä synnit anteeksi antaa.** Tässä todistuksessa lepää kaikkien Jeesuksen uskovaisten järkähtämätön autuuden toivo. Me tunnemme Hänen sydämensä, kuinka palava, kuinka uskollinen se on; me tiedämme, kuinka mielellään Hän tahtoo tehdä syntisiä autuaiksi. **Ja Hänellä on myös voima anteeksi antaa.** Ota vaari, sinä murheellinen syntinen! Hänen tykönään sinä löydät armon armosta ja kun olet saanut päästön ja syntisi anteeksi Hänen veressään, niin sinun autuutesi pysyy iäti vahvana.

Niin me siis näemme, että meillä on Jeesus, jolla on sekä tahto että voima vapahtaa ne, jotka uskovat. Tämän voiman Hän sai silloin, kuin Hän sotki viinikuurnan yksinänsä, ja Hänen täytyi juoda kaikkien meidän edestämme Jumalan vihan maljan. Kuolema ja helvetti on Hänen, Välimiehen, alle annettu ja Hän on Herra Isän Jumalan kunniaksi. Autuaat sentähden ne ihmiset, jotka etsivät armoa Hänen tykönänsä; autuaat ne, jotka uskon rukouksessa uskovat sielujensa autuuden Hänelle. Hän voi ja tahtoo vapahtaa kaikki, jotka Hänen tykönsä tulevat. Rakas sielu! Hän on valmis tällä hetkellä vastaanottamaan sinut; ja jos sinä tahdot Hänen antaa löytää itsesi, niin saat kokea Hänellä olevan voiman antaa synnit anteeksi; Hän päästää sinun sydämesi surusta ja murheesta ja lahjoittaa sinulle tämän lohdullisen toivon, **ettei kenenkään pidä sinua repäisemän Hänen kädestänsä.**